

Κάμπρεμερ έμβηκε μέσα σ' αὐτήν τήν άμαξα.

— Τρέχεις πολύ. Θα έλθωμεν και εἰς αὐτό, άλλ' άφησέ με νά εξακολουθήσω τόν συλλογισμόν μου. Μὲ τόν ἴδιον τρόπον, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, χθὲς τὸ έσπέρας, άφου έφυγε άπό τὸ Μελοδράμα ὁ Τολβιάκ, ὁ ὁποῖος ὑπώπτευε μήπως παρακολουθεῖται, θά έμβηκε μὲ τήν Ἀγγλίδαν εἰς άγοραίαν άμαξαν, ἡ ὁποία θά τοὺς έφερε εἰς τὸ μέρος, ὅπου τοὺς περιέμενε ἡ άμαξα, ἡ ὁποία εἶνε προσδιωρισμένη διὰ τὰς νυκτερινὰς έκδρομὰς.

— Σωστό! Ὅταν νὰ τὸ έβλεπα. Θα κατέβηκαν εἰς τήν γωνία κανενὸς δρόμου. Δέκα βήματα μὲ τὰ ποδάρια, ἔως ποῦ νὰ περάσουν τήν γωνία τοῦ δρόμου. Ἡ άμαξα περιμένει ἐκεῖ, πηδουὲν μέσα, και έπειτα: τράβα άμαξά.

— Τώρα, ἔν άλογον, δύο άλογα, ἂν θέλῃς, πόσας λεύγας ἡμποροῦν νὰ κάμουν διὰ μιὰς, χωρὶς νὰ τ' αλλάξουν;

— Ὁ Πήγασος, ὁ ὁποῖος ὑπηρετήσε 'ς τὴ σκευοφυλακή, ἡμπορεῖ νὰ σᾶς τὸ εἰπῇ αὐτὸ καλλίτερα ἀπὸ μένα. Ἀλλὰ τέλος πάντων, ἅπάνω κάτω μοῦ φαίνεται πῶς ἓνα καλὸ άμαξί τραβᾷ εύκολα δέκα ἔως δώδεκα λεύγαις τήν ἡμέρα. Γι' αὐτὸ ὅμως χρειάζεται τὰ άλογα νὰ ξεκουρασθοῦν και νὰ φᾶν ταγί 'ς τὸ δρόμο.

— Ὁ Τολβιάκ, νομίζω, ταξειδεύει τήν νύκτα και ὄχι τήν ἡμέρα, και τήν νύκτα τ' άλογα κουράζονται περισσότερο. Ἀκόμη μεγαλειτέρα πιθανότης ὑπάρχει ὅτι δὲν διασκεδάζῃ νὰ σταματᾷ εἰς τὰ ξενοδοχεῖα, τὰ ὁποῖα, άλλως τε, δὲν μένουν άνοικτὰ τήν νύκτα, άφότου δὲν ὑπάρχουν πλέον οὔτε άμαξία, οὔτε λεωφορεῖα. Ἀσιδοῦμε λοιπὸν ποῖαν ἀπόστασιν ἑπάνω κάτω άλογα δυνάτῃ και καλὰ χορητασμένα ἡμποροῦν νὰ διατρέξουν, χωρὶς νὰ φάγουν και χωρὶς ν' ἀναπαυθοῦν.

— Τί νὰ πῶ; αὐτὸ δὲν εἶνε εύκολον νὰ τὸ γνωρίζῃ κανεὶς. Πέντε λεύγαις, ἔξη λεύγαις 'ς τήν ἀνάγκη, άλλὰ θά ἦταν πολὺ κοπιαστικό, ἂν ταῖς ἔκαναν συχνά. Τρεῖς ἢ τέσσαραις λεύγαις εἶνε εύκολώτερο.

— Καὶ διὰ ὀλιγώτεrais ἀπὸ τρεῖς ἢ τέσσαρες λεύγαις ὑποτίθεται ὅτι ὁ Τολβιάκ δὲν θά ἐπήγαινε ποτὲ μὲ τόν σιδηρόδρομον. Τὸ Σοαζύ - Λεροά, τὸ ὁποῖον εἶνε ὁ πρῶτος σταθμὸς, εἶνε ἀληθὲς ὅτι απέχει τῶν Παρισίων δέκα μόνον χιλιόμετρα, δὲν πιστεύω ὅμως ὅτι πηγαίνει εἰς Σοαζύ - Λεροά.

— Ἀν πηγαίνει ἐκεῖ, ἡ γυναῖκα ποῦ άρπαξε τήν κόρη τοῦ Κάμπρεμερ, δὲν θά έβαζε ἔμπρός αὐτὸ τὸ ὄνομα.

— Τὸ Ἀβλόν, τὸ ὁποῖον ἔρχεται κατόπιν, περὶ μακρὰ δέκα πέντε χιλιόμετρα, δῆλα δὴ τέσσαρες λεύγαις ἑπάνω κάτω. Συντομεύω, και συμπεραίνω ὅτι πρέπει νὰ ζητήσωμεν μεταξύ τεσσάρων και ὀκτῶ λευγῶν ἀπὸ τοὺς Παρισίους τὸ μέρος, εἰς τὸ ὁποῖον πηγαίνει ὁ Τολβιάκ.

— Ἐπάνω στήν γραμμὴ τοῦ Ὁρλεάν, ἔννοεῖται.

— Εἰς τήν γραμμὴν ἢ πλησίον τῆς

γραμμῆς. Ἡμπορεῖ νὰ καταβῇ εἰς ἓνα σταθμόν, και ἀπὸ τὸν σταθμόν αὐτόν νὰ ὑπάγῃ πεζός, ἢ ἔφιππος ἢ μὲ άμαξαν εἰς τήν οἰκίαν, εἰς τήν ἔπαυλιν, ἢ εἰς τὸν πύργον του. Ἀς λάβωμεν λοιπὸν ὡς βάσιν τὸν σιδηροδρομικὸν δρόμον μέχρις ἀποστάσεως ὀκτῶ λευγῶν ἀπὸ τοὺς Παρισίους. Ὁ δρόμος αὐτὸς θά μᾶς φέρῃ εἰς Βρετινύ, τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται ἀκριβῶς εἰς ἀπόστασιν τριάκοντα δύο χιλιόμετρων. Πρὸ τοῦ Βρετινύ, και μετὰ τὸ Σοαζύ, ἔχομεν ἔξ σταθμούς. Ἀβλόν, Ἀθης, Γρουβιζύ, Σαβινή, Ἐπινάι, και Σαιν-Μισέλ. Εἰς ἓνα ἀπὸ τοὺς ἔξ αὐτοὺς σταθμούς πρέπει νὰ σταματᾷ ὁ Τολβιάκ, εἴτε διὰ νὰ μείνῃ εἴτε διὰ νὰ μεταβαίνει δεξιὰ και ἀριστερὰ τῆς γραμμῆς, ὄχι ὅμως κατὰ πᾶσαν πιθανότητα και πολὺ μακράν.

— Τότε, ἀρχηγέ, θέλετε νὰ ἐπισκεφῶμεν ὅλα αὐτὰ τὰ μέρη.

— Καὶ τὰ περίχωρα, εἰς ἀπόστασιν δέκα ἔως δώδεκα χιλιόμετρων.

— Πολὺ καλά, μόνον...

— Τί;

— Ἀν ταξειδεύσετε 'σάν Ἰνδὸς πρίγκιπας, και ἐγὼ ὡς μαῦρος οἰκονόμος, ὅλα τὰ χωρὶά θά σηκωθοῦν στὸ ποδάρι, και δίνουν τήν εἰδησιν παντοῦ δυὸ ὥραις πρὶν φθάσωμε, εἰς τρόπον ὥστε...

— Μὴ λέγεις λοιπὸν άνοησίαις. Θέλω νὰ μάθω τὰ μυστικά τοῦ Τολβιάκ, ὁ ὁποῖος μὲ εἶδεν ὡς Ναβάβ, και δὲν εἶμαι τόσον άνόητος νὰ φανερωθῶ μὲ τὰ φορέματα τὰ ὁποῖα μ' ἐγνώρισε.

— Τότε λοιπὸν θ' αλλάξωμε φορέματα.

— Εἶνε ἀπαραίτητον.

— Καὶ τί θά φορέσωμε;

— Ἐσκέφθην πολὺ δι' αὐτό, και άφου ὅλα τὰ ἐξήτασα, ἀπεφάσισα, διὰ τήν έκδρομὴν αὐτήν, νὰ γείνω ἀντιπρόσωπος ἑμπορικῶν οἴκων και σὺ πλανόδιος πωλητής.

— Δὲν θά ἐργαζώμεθα λοιπὸν μαζύ;

— Μαζύ, ὄχι, άλλ' εἰς τὸ ἴδιον μέρος, και τήν ἴδιαν ἡμέραν. Τώρα θά σοῦ φανερώσω τήν ιδέαν μου. Τὸ καλλίτερον μέσον νὰ λάβῃ κανεὶς πληροφορίας εἰς τὰς πόλεις και εἰς τὰ χωρία εἶνε νὰ συνομιλήσῃ μὲ τοὺς ξενοδόχους. Τὸ καλλίτερον μέσον νὰ λάβῃ κανεὶς πληροφορίας εἰς τὰς ἐξοχὰς εἶνε νὰ συνομιλήσῃ μὲ τὰς οἰκοδεσποίνας. Ἐγὼ ἀναλαμβάνω τὰς πόλεις και σὺ θά ἀναλάβῃς τὰς ἐξοχὰς. Αὐτὸ εἶνε τὸ πρόγραμμα μου, ἰδοὺ δὲ και ὁ τρόπος διὰ νὰ γείνῃ χρῆσις αὐτοῦ. Καταβαίνω εἰς τὸν πρῶτον σταθμόν — διότι θά τοὺς ἐπισκεφθῶμεν και τοὺς ἔξ — φθάνω ἐκεῖ μὲ τὸν σιδηρόδρομον και πηγαίνω εἰς τὸ καλλίτερον ξενοδοχεῖον. Σὺ φθάνεις μίαν ὥραν προτῆτερα ἢ ἀργότερα ἀπὸ ἐμέ, πεζός, φορτωμένος μὲ τὰ ἑμπορεύματά σου και πηγαίνεις νὰ μείνῃς εἰς ἓνα καπηλειό, εἰς τὸ ὁποῖον συνήθως διανυκτερεύουν οἱ ἀγωγιάται. Ἐπισκέπτομαι τὰς καλλιτέρας οἰκίας τοῦ τόπου διὰ νὰ προτείνω τὰ κρασιά μου, ἐδιάλεξα τὰ κρασιά, διότι ἡμπορεῖ κανεὶς νὰ ἔμβῃ παντοῦ διὰ νὰ πωλήσῃ αὐτὸ τὸ ἑμπόρευμα. — Σὺ, πηγαίνεις γενικῶς εἰς ὅλα τὰ σπῖτια διὰ νὰ πωλήσῃς κλωστήν, βελόνα, και βραμβακερά,

ἔννοεῖται, ὅτι ὅταν συναντῶμεθα εἰς τὸν δρόμον, θά φαινώμεθα ὅτι δὲν γνωρίζομεθα. Μόνον, κάθε έσπέραν εἰς τὰς δέκα ἀκριβῶς, θά διασκεδάζω νὰ κάμνω τὸν γύρον τῆς Ἐκκλησίας... πάντοτε ὑπάρχει μία Ἐκκλησία, και εἶνε εύκολον νὰ τήν εὑρῇ κανεὶς... Ἐρχεσθαι τήν ἴδιαν ὥραν νὰ περιδιαβάξῃς εἰς αὐτὸ τὸ μέρος. Θα συνομιλοῦμεν, σὺ θά μοῦ διηγῇσαι, ὅ,τι ἔμαθες, και ἀναλόγως μὲ τὰς πληροφορίες, τὰς ὁποίας ἐσυνάξαμεν θά σοῦ δίδω διαταγὴν νὰ πηγαίνῃς τήν άλλην ἡμέραν τὸ πρῶτ' εἰς τὸν ἀκόλουθον σταθμόν, ἢ ἀπ' ἐναντίας, θά σέ στέλλω εἰς τὰς ἐπαύλεις και εἰς τοὺς πύργους τῶν πλησιοχώρων, και ἐγὼ θά μένω ἐκεῖ.

— Ἐννόησα, ἀρχηγέ. Μοῦ χρειάζεται μιὰ ἄδεια διὰ νὰ γυρίζω νὰ πωλῶ, ἄδεια ἐπιθεωρημένη ἀπὸ τήν άστυνομία. Ὁ Πήγασος θά μοῦ τήν οἰκονομίση εἰς τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας.

— Ἐγὼ, ἔχω ὅ,τι μοῦ χρειάζεται. Φατούρες και τιμολόγια τοῦ οἴκου Ραφσόν, Γένκες και Σα τῆς Λιβεροπούλης. Ὁ Γένκης εἶνε φίλος μου. Συνέλαβα ἓνα ταμίαν του, ὁ ὁποῖος τοῦ εἶχε κλέψει δέκα χιλιάδας λίρας στερλίνας. Κάμνει χονδρικῶς τὸ ἑμπόριον τῶν οἶνων τῆς Ἰσπανίας και τῆς Πορτογαλλίας.

— Καὶ μ' αὐτόν τὸν τρόπον δὲν θά στενοχωρεῖσθε μὲ ἐκείνους ποὺ ταξειδεύουν χάριν ἑμπορίου. Αὐτοὶ εἶνε πανοῦργοι, άλλὰ δὲν γνωρίζουν τ' ἀγγλικά σπῖτια.

— Μένε ἡσυχος, διότι ἔξερῶ νὰ ὁμιλῶ εἰς αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους. Πρέπει νὰ σπεύσωμεν, διότι δὲν ἔχομεν οὔτε στιγμήν νὰ χάνωμεν. Θα εἰδοποιήσω ἀμέσως τήν διεύθυνσιν τοῦ ξενοδοχείου ὅτι ἀναχωρῶ ἀπόψε δι' Ἀβρην, και ὅτι κρατῶ τὸ ἐνδιαίτημά μου. Μείνε ὅπως εἶσαι, ἀπόψε γίνεσαι πάλιν μαῦρος, και τρέξε νὰ μ' αγοράσῃς τὰ φορέματα και τὰ κιβώτια, τὰ ὁποῖα μοῦ χρειάζονται. Φέρε εἰς τήν οἰκίαν μου, ἀδιέξοδος τῆς Ροκέτας, μίαν ἐνδυμασίαν ὁδοιπορικὴν, βάλε τὰ ἄλλα φορέματα μέσα εἰς τὰ κιβώτια, τὰ ὁποῖα νὰ στείλῃς ἀμέσως εἰς τὸν σταθμόν τῆς Ὁρλεάνης. Εἰπέ εἰς τὸν άμαξηλάτην νὰ ἔλθῃ νὰ μᾶς πάρῃ ἀπὸ τήν ὁδὸν Σκριβ, εἰς τὰς ἐπτάμισυ. Θα φανῇ ὅτι μᾶς πηγαίνει εἰς τὸν σταθμόν τοῦ Ἀγίου Λαζάρου, και θά μᾶς φέρῃ εἰς τὸ βουλευτάρτον Μενιλμονταν. Θα λάβῃ εἰς τήν οἰκίαν του τὰ κιβώτιά μου ὡς Ναβάβ. Σὺ, εἰς αὐτὸ τὸ μεταξύ, θά μεταμφιεσθῇς μέσα εἰς τήν άμαξαν. Ἐγὼ, ὁ ὁποῖος θά λάβω ἀνάγκην νὰ περιποιηθῶ τὸν έαυτόν μου, θ' αλλάξω ἐνδύματα εἰς τήν κατοικίαν τοῦ κύρ Βινέ. Καὶ αὔριον τὸ πρῶτ', καλέ μου Πιεδούση, θά βάλωμεν ἔμπρός τὸν δρόμον, και ὁ Θεὸς πλέον βοηθός!

[Ἐπεται συνέχεια].

X. ΚΑΛΑΪΣΑΚΗΣ

Εἰς τὸ προσέσχες:

Ο Δ Ο Λ Ο Φ Ο Ν Ο Σ

Διήγημα

Guy De Maupassant